

Věstník MŽP ČR, částka 5/2013

METODICKÝ POKYN

odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí

k provedení některých ustanovení nařízení vlády č. 143/2012 Sb. a vyhlášky č. 123/2012 Sb.

Určeno: České inspekci životního prostředí, celním úřadům, odborně způsobilým osobám provádějícím měření odpadních vod a stanovování znečištění v odpadních vodách, oprávněným k vypouštění odpadních vod do povrchových vod a plátcům poplatků za vypouštění odpadních vod do povrchových vod.

Vymezení a rozsah metodického pokynu:

Tento metodický pokyn upřesňuje postup stanovení poplatků za vypouštění odpadních vod do povrchových vod podle §89 - §99 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů ([vodní zákon](#)), ve znění pozdějších předpisů, a postup měření objemu vypouštěných odpadních vod.

1. Výklad ustanovení §3 odst. 5 nařízení vlády č. 143/2012 Sb. - minimální soubor stanovení provedený kontrolní laboratoří:

Text uvedený za písmenem b) a týkající se podmínky pro použití „Výše uvedeného postupu“ se vztahuje k písmenu a) i k písmenu b). Tím bude zajištěn věcně jednotný postup u případů uvedených pod písmeny a) i b) s minimálním souborem kontrolních vzorků 5 za rok.

Odstavec specifikuje a sjednocuje postup kontrolní laboratoře uvedený v obou písmenech. Úvodní věta odstavce 5 navíc odkazuje na výpočet „ze souboru výsledků“ kontrolních vzorků, což je minimálně 5 stanovení, stejně tak uvedený „odstavec“ hovoří o „minimální velikosti souboru“ provedených kontrolních rozborů, provázanost mezi návěťím obou písmen a odstavcem tedy lze dovodit.

2. K rozborům zpoplatněných znečišťujících látek a minimálnímu množství pro povinnost provádět rozborů:

Pokud znečišťovatel prokáže (například vzorky provedenými na vstupu, při odběru vod či na základě dokladů o používané technologii, v rámci které s danou látkou nenakládá), že zpoplatněnou znečišťující látku nemá v množství přesahujícím hmotnostní limit zpoplatnění a tato látka prokazatelně nevstupuje do odpadních vod a není použita při výrobě nebo nevzniká v procesu výroby, nemusí provádět pro účely stanovení poplatků rozborů této látky. To neplatí, pokud tyto rozborů má stanoveny v povolení k nakládání s vodami. Tuto skutečnost prokazuje znečišťovatel Inspekci.

Uvedený závěr ostatně vyplývá také z ustanovení §90 odst. 6 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů ([vodní zákon](#)), ve znění pozdějších předpisů, podle kterého:

„Znečišťovatel může pro účely výpočtu poplatku pro jeden zdroj znečištění odečíst množství znečištění obsažené v jím odebrané a použité vodě nebo ve vodě odebrané a použité jinou právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, která mu předává vzniklé odpadní vody k dalšímu zneškodňování, od zjištěného celkového množství znečištění ve vypouštěných odpadních vodách z daného zdroje znečištění. Odečtené množství znečištění odebrané vody doloží údaji o koncentracích znečištění v odebrané vodě podle příslušných ukazatelů znečištění a údajem o jejím

odebraném množství v roce, za který je poplatek vypočítáván. Za správnost údajů o množství znečištění v odebrané vodě odpovídá znečišťovatel.“

3. K povinnosti provádět měření objemu vypouštěných odpadních vod a k nevyhovujícímu způsobu měření:

Pokud neměří znečišťovatel objem vypouštěných odpadních vod, lze jej postihnout sankcí, neboť povinnost měření je zákonnou povinností stanovenou znečišťovateli v §38 odst. 4 vodního zákona [viz skutková podstata správního deliktu podle [§125c](#) odst. 1 písm. c) vodního zákona]. V případě, že není způsob měření uveden v povolení k nakládání s vodami, lze doporučit postup podle [§112](#) vodního zákona a uložení opatření spočívajícího ve stanovení způsobu měření objemu do doby úpravy v povolení. Pro zvolení způsobu lze použít obdobně ustanovení nařízení vlády [č. 143/2012 Sb.](#)

4. K charakteru odkladu podle [§96](#) zákona č. 254/2001 sb. a změně subjektu provozovatele:

Rozhodnutí o odkladu placení poplatků lze podle našeho názoru podřadit pod rozhodnutí in rem, v souladu s [§73](#) odst. 2 poslední věta zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je proto závazné i pro právní nástupce účastníků.

5. K [§2](#) odst. 5 nařízení vlády 143/2012 Sb.:

Do souboru vzorků pro výpočet množství znečištění se použijí výsledky rozborů ze všech odběrů vzorků, tedy i výsledky rozborů kontrolní laboratoře. Vyloučeny jsou pouze výsledky rozborů, které byly prokázány kontrolní laboratoří jako chybné.

6. K měření objemu vypouštěných odpadních vod [§4](#) nařízení vlády 143/2012 Sb.:

Znečišťovatel odpovídá za správnost a přesnost měření objemu vypouštěných odpadních vod. V případě použití měřidel stanovených (indukční průtokoměry) podléhají tato měřidla povinnému ověřování podle zákona [č. 505/1990 Sb.](#), o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o metrologii“).

V případě použití pracovních měřidel nestanovených (měrné žlaby, přelivy a kontinuální průtokoměry) podléhají tato měřidla pravidelné kalibraci podle zákona o metrologii. Pro účely poplatků za vypouštění odpadních vod do povrchových vod se vzhledem ke skutečnosti, že se vždy jedná o měřicí systém sestávající z více samostatných částí, kalibrací rozumí posouzení funkční způsobilosti měřidla, jehož nedílnou součástí je úřední měření průtoku vod.

Posouzení funkční způsobilosti provádí subjekt autorizovaný k výkonu úředního měření průtoku vod, jenž o tomto posouzení vydá protokol o posouzení funkční způsobilosti včetně dokladu o úředním měření. V protokolu o posouzení funkční způsobilosti je uvedeno, zda měřicí systém splňuje požadavky metrologických, technických (TNV 25 9305 Měřicí systémy proteklého objemu vody v profilech s volnou hladinou) a právních předpisů (nařízení vlády [č. 143/2012 Sb.](#), vyhláška [č. 123/2012 Sb.](#)), a zda je způsobilý pro měření proteklého objemu vod pro účel stanovení poplatků za vypouštění odpadních vod do povrchových vod. Přílohou protokolu o kontrole funkční způsobilosti je „doklad o úředním měření“, jenž prokazuje metrologickou návaznost měřidla a jeho výsledek je použit pro kontrolu správnosti a přesnosti měření měřicího systému.

Lhůty pro posouzení funkční způsobilosti měřicích systémů objemu vypouštěných odpadních vod jsou doporučeny takto:

roční objem proteklý měrným profilem [m ³]	lhůta [rok]
≤ 3 000 000	≤ 4
> 3 000 000	≤ 2

7. K §4 odst. 5 nařízení vlády 143/2012 Sb.:

V případě, že není pevně (trvale) instalován měřicí systém, stanovuje se proteklý objem vod na základě jednorázových týdenních měření. Tato jednorázová týdenní měření provádí subjekt autorizovaný k výkonu úředního měření průtoku vod, jenž o tomto posouzení vydává protokol o jednorázovém týdenním měření včetně dokladu o úředním měření. Metrologické a technické náležitosti a požadavky na tato jednorázová týdenní měření jsou shodná s náležitostmi a požadavky pevně instalovaných měřicích systémů podle §4 odst. 3 nařízení vlády č. 143/2012 Sb.

Skutečnost, zda nelze měřit objem vypouštěných odpadních vod „s dostatečnou věrohodností“ a je proto nezbytné provést teoretický výpočet ročního množství vypouštěného znečištění, se doporučuje konzultovat s měřicí skupinou, neboť ta provádí v souladu s §4 odst. 6 nařízení vlády kontrolu správnosti měření objemu vypouštěných odpadních vod.

8. K §4 odst. 7 nařízení vlády 143/2012 Sb.:

Kontrolovaný subjekt má právo účastnit se prováděné kontroly včetně sdělení informace o výsledku kontroly.

9. K §4 odst. 8 nařízení vlády 143/2012 Sb.:

Pokud shledá měřicí skupina měřicí systém funkčně nezpůsobilým nebo je-li rozdíl mezi znečišťovatelem měřeným objemem u kontrolovaného zdroje znečištění nebo výpusti a objemem naměřeným ve stejném časovém úseku měřicí skupinou u dvou kontrolních měření větší než 10%, vyzve inspekce znečišťovatele k bezodkladné nápravě.

10. K §5 písm. h) nařízení vlády 143/2012 Sb.:

Při vedení evidence údajů o objemu odebrané odpadní vody se doporučuje minimálně čtvrtletní četnost.

11. K §6 odst. 2 písm.a) nařízení vlády 143/2012 Sb.:

Jako blízký profil k místu odběru povrchových vod lze označit místo, kde ještě nedochází ani k ovlivnění množství znečištění v toku jiným zdrojem znečištění ani k ovlivnění množství vody v toku jiným přítokem. Za maximální vzdálenost profilu při splnění uvedených podmínek lze označit hranici vodního útvaru.

12. K §6 vyhlášky č. 123/2012 Sb.:

Lhůtu k doložení dokladů o tom, že byly splněny podmínky odkladu, lze zakotvit jako součást rozhodnutí o odkladu. Doporučuje se stanovit tuto lhůtu na 90 dnů po termínu stanoveném pro ukončení odkladu.

Mgr. Alena Slavíková

pověřena řízením odboru ochrany vod

11.3.2013

EPIS